

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 186/2011-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. mája 2011 predbežne prerokoval sťažnosť J. T., Č., t. č. vo väzbe K., vo veci namietaného porušenia základného práva na osobnú slobodu zaručeného v čl. 17 ods. 1, 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na obhajobu zaručeného v čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a práva na slobodu a bezpečnosť zaručeného v čl. 5 ods. 3 a 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Košice-okolie č. k. 4 T 94/2010-195 z 26. júla 2010 a uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 5 Tos 32/2010-215 z 29. júla 2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. T. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 26. októbra 2010 doručená sťažnosť J. T., Č., t. č. vo väzbe K. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základného práva na osobnú slobodu zaručeného v čl. 17 ods. 1, 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na obhajobu zaručeného

v čl. 50 ods. 3 ústavy a práva na slobodu a bezpečnosť zaručeného v čl. 5 ods. 3 a 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Okresného súdu Košice-okolie (ďalej len „okresný súd“) č. k. 4 T 94/2010-195 z 26. júla 2010 a uznesením Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) č. k. 5 Tos 32/2010-215 z 29. júla 2010.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol:

„Uznesením sudkyne pre prípravné konanie Okresného súdu Košice – okolie, sp. zn.: 4 T 94/10-195 zo dňa 26. 7. 2010 mi bola zamietnutá moja žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu. Proti napádanému uzneseniu som do zápisnice pred sudkyňou zahlásil bezprostredne sťažnosť, ktorú som aj písomne potom odôvodnil.

... rozhodnutie o zamietnutí mojej žiadosti o prepustenie z väzby... vyznieva ako celok nepreskúmateľne a nie je z neho dôvodit' akými úvahami sa konajúci súd spravoval.

Namietal som uznesenie Okresného súdu Košice – okolie..., proti ktorému som podal aj písomnú sťažnosť, ale vyjadrenia v uznesení Krajského súdu Košice sp. zn. 5 Tos 32/2010-215 z 29. 7. 2010 nie je o tom žiadna zmienka.

Preto nie je možné z neho dôvodit' akými úvahami sa sudkyňa spravovala pri vydaní a zaslaní týchto uznesení mne ako obvinenému a môjmu obhajcovi, ktorý na súde nebol. Ako zohľadnila doručenky týchto uznesení doručených mne a môjmu obhajcovi a aké časové obdobie na to bolo stanovené na doručenie a podanie odporu voči týmto uzneseniam, keď Krajský súd Košice už rozhodol o zamietnutí mojej sťažnosti už 29. 7. 2010 v lehote 3 dní na podanie odporu aj v písomnej podobe sťažnosti, ktorú som podal.

Týmto pochybením došlo zo strany sudkyne Okresného súdu Košice – okolie k vážnemu pochybeniu na upretie mi môjho práva zo zákona, ktoré mi zaručuje Trestný poriadok, Ústava Slovenskej republiky a taktiež Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čím mi bolo upreté moje zákonné právo na podanie odporu – sťažnosti v písomnej podobe zo strany Okresného súdu Košice – okolie a Krajského súdu Košice.

... považujem rozhodnutie Krajského súdu Košice za výsledok rozhodovacej činnosti, ktorému nepredchádzal zákonný postup, keďže o mojej sťažnosti proti rozhodnutiu Okresného súdu Košice – okolie uplatnenej do zápisnice o výsluchu obvineného 26. 7. 2010

druhostupňový súd rozhodol bez toho, aby mi umožnil predostrieť aj písomné argumenty proti väzbe, ktoré som mohol uplatniť aj v písomnej podobe...

Zároveň... došlo k porušeniu mojich základných práv na obhajobu, že bolo mne aj môjmu obhajcovi znemožnené predostrieť argumenty proti zamietnutiu, a tiež možnosti podať opravný prostriedok...

Medzi pochybenia patrí aj porušenie práva na obhajobu obvineného a to z dôvodu, že verejné zasadnutie z 26. 7. 2010 bolo vykonané bez prítomnosti obhajcu. Takýmto postupom Okresného súdu Košice – okolie došlo k porušeniu ustanovenia § 293 ods. 9 Tr. por., v zmysle ktorého v prípadoch nutnej – povinnej obhajoby nemožno konať verejné zasadnutie bez prítomnosti obhajcu...

... napadnuté uznesenia Okresného súdu Košice – okolie zo dňa 26. 7. 2010 sp. zn. 4 T 94/10 a Krajského súdu Košice zo dňa 29. 7. 2010 sp. zn. 5 Tos 32/2010-215 nevyhovujú požiadavkám procesnej udržateľnosti.“

Vzhľadom na uvedené sťažovateľ ústavnému súdu navrhol, aby ho prepustil z väzby na slobodu a zrušil napádané rozhodnutia okresného súdu a krajského súdu. Zároveň požiadal o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

V závere sťažnosti sťažovateľ uviedol: „*Dodatočné Vám zašlem kópie týchto dvoch uznesení, ktoré namietam.*“

Podaním doručeným ústavnému súdu 29. novembra 2010 označeným ako „*Doplnok k námietke*“ sťažovateľ v podstate zopakoval ním už skôr tvrdené skutočnosti.

Pretože sťažnosť sťažovateľa (vrátane jej doplnenia) nespĺňala náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 v spojení s § 50 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), t. j. k sťažnosti neboli pripojené kópie napádaných rozhodnutí, ktorými malo dôjsť k porušeniu základných práv alebo slobôd, ústavný súd listom z 30. marca 2011 vyzval sťažovateľa na odstránenie nedostatkov

jeho sťažnosti v lehote 10 dní od doručenia výzvy ústavného súdu a zároveň ho upozornil, že v prípade, ak nedostatky sťažnosti neodstráni, môže ústavný súd jeho sťažnosť pri predbežnom prerokovaní odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľ výzvu ústavného súdu prevzal 4. apríla 2011, avšak do predbežného prerokovania jeho sťažnosti ústavným súdom na ňu nereagoval a nedostatky svojej sťažnosti neodstránil.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Vzhľadom na to, že ústavný súd upozornil sťažovateľa na nedostatky podania, ako aj na následky ich neodstránenia, a tiež vzhľadom na to, že sťažovateľ tieto nedostatky sťažnosti napriek výzve ústavného súdu neodstránil, ústavný súd sťažnosť sťažovateľa pri predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol

pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí, tak ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. mája 2011